

- 6) Oprettelse af *Arbejdsøvelses-Organer*, som skulde opøve og forberede den nu arbejdsløse Ungdom til Deltagelse i Nationens produktive Arbejde.
- 7) Adgang til *rentefrie Laan ved Etablering af Hjem* ved Indgaaelse af Ægteskab.

Ved Produktionens Udvidelse maatte der ikke gøres Brug af fremmede Kreditmidler, men de dertil nødvendige Midler skulde fremskaffes gennem de nationale Kreditinstitutioner og ved Udstedelse af Statsveksler, der diskonteredes i Danmarks Nationalbank.

Disse Veksler maatte ikke anvendes som Omsætningsmidler, og Seddeludstedelsen maatte til enhver Tid nøje følge den forøgede Produktionsmængde, saaledes at Prisen for Livsfornödenheder ikke steg.

I Bemærkningerne til Forslaget udtaltes den Opfattelse, at den af Lovgivningsmagten benyttede Fremgangsmaade ved Behandlingen af Arbejdsløshedsproblemet, nemlig den Maade, hvorpaa Understøttelsessystemet er anvendt, var saa forkert som vel muligt, idet man derved — uden at komme Ondet til Livs — til de enorme økonomiske Byrder, der herved var paaført det producerende Samfund, havde »føjet en Undergravning af Arbejdsmoralen i store Kredse af det danske Folk«, idet man havde »undladt at skaffe det arbejdende Folk det, som enhver, der vil bestille noget, har Krav paa: Arbejde«.

Forslagsstilleren og hans Parti vendte sig med al Styrke mod den Opfattelse, at Arbejdsløsheden er en permanent Lidelse, som ikke lader sig bekæmpe fra Statsmagtens Side, og erklærede, at dette — det vigtigste af alle erhvervspolitiske Spørgsmaal i Landet — aldeles omgaaende maatte tages op til Behandling og effektiv Løsning.

Iværksættelsen af de under 3. nævnte Arbejder burde ifølge Motiverne ske overalt, hvor en Besparelse eller produktiv Fortjeneste for Samfundet — selv om denne ikke maatte være øjeblikkelig — turde paaregnes. »At der overalt vil være at anvende indenlandske Produkter i videste Omfang, er en Selvfølge.«

Forslaget kom ikke til Behandling.

---